

Presbiteri felügyelettel működő gyülekezet – Abonyi Sándor

A gyülekezetnek Krisztus testeként való működéséhez alapvető fontosságú a többszemélyes, presbiteri vezetés! A többszemélyes, vének vagy presbiterek általi vezetési mód az, amiről az ige az Ó –és az Újszövetségben mindenhol beszél. Amikor Izrael vénei azt kérték Sámueltól, hogy a pogány népekhez hasonlóan „király uralkodjon felettük, aki vezeti az ő harcaikat”, akkor egy pogány vezetési forma bevezetését kérték Isten népére vonatkozóan, amire Isten azt mondta Sámuelnek: „nem téged utáltak meg, hanem engem.” A Királyok könyvét végigolvasva meggyőződhetünk a királyok általi vezetés eredményéről: Izrael kettészakadt, egyre mélyebbre süllyedt a bálványimádásban és végül mind az északi-, mind a déli királyság az Isten által nekik ígért helyről elhurcolva pogány birodalmak (Asszíria, Babilon) fogságába került. Ennek a „királyok” általi vezetési módnak az újszövetségi formája a „pásztori vezetés”, ami egy teljesen világi gyakorlat, ahol a „király uralkodik a hívők felett és vezeti a harcaikat”, azaz irányítja az egész gyülekezet életét. Ehhez képest a többszemélyes vezetés egy gyökeresen más mód, amit *ha jól gyakorolnak egy gyülekezetben, akkor az alapvetően más gyülekezeti működési módot és ennek eredményeként teljesen más gyümölcsöket fog eredményezni.* Ez rendszerében teljesen más, mint a pásztori rendszerű vezetési és gyülekezeti működés. **Ez a két rendszer egymással nem kompatibilis:** elemeiben, belső - és külső kapcsolatrendszerében és működési módjában teljesen más.

A több személy általi vezetés az első lényeges lépés a **Krisztus központúság** és ezzel együtt a biblikus gyülekezeti működési mód alapjainak megteremtéséhez. Ha azonban nem biblikus módon működik, vagy a gyülekezet többi eleme nem kerül biblikus módon a helyére, akkor önmagában ez sem eredményez „csodát”, nem várható jelentős előrelépés a gyülekezet életében.

A presbiteri vezetés lényegi különbözősége jól érzékelhető az Efézus 4.11 szerinti szolgálati ajándékok (apostol, próféta, evangélista, pásztor és tanító) kibontakozásában és Krisztus teljességének tökéletesebb bemutatásában. Ehhez min. 3, de inkább 5 presbiter szükséges. A min. 3 a kettő-három bizonyosság elve alapján szükséges. Ez kiindulásként elegendő, de törekedni kell, hogy ez legalább ötre növekedjen. Ennek oka az, hogy ha két főt külső szolgálatra kiküldenek, akkor még mindig marad három. Ezt látjuk az antiókhiai gyülekezet gyakorlatából is, ahol öten böjtöltek és imádkoztak, amikor *a Szent Szellem elválasztotta és kiküldte Barnabást és Pált egy munkára.* Jézus öt szolgálati ajándékot adott maga helyett, amikor elment a mennybe. *Ez az öt szolgálati ajándék egymást kiegészítve, egymással harmóniában munkálkodva képes csak elvinni a hívőket az érett korra és a gyülekezetet, mint Krisztus testét felépíteni és bemutatni a világ számára.* Nagy tudatlanságról vagy nagy büszkeségről árulkodik, ha valaki azt gondolja magáról, hogy mindezt egy személyben betöltheti.

A presbiteri vezetésnek önmagában van egy nagy üzenete a világ felé. Szabadon hagyja ugyanis a fő szerepét Krisztus számára, mert nincs a presbiterek felett egy vezető személy (pásztor, vezető lelkész stb.) Ez ábrázolja ki azt, hogy a gyülekezetnek egy láthatatlan Feje van, aki a Krisztus. Ezért, ha bárki megkérdezi, hogy ki a gyülekezet vezetője, akkor a presbiterek felfelé, Krisztusra tudnak mutatni, hogy Ő a „főnökük” és nem egy földi testben

élő ember, mint bármely más világi szervezetnél. A *világi rendszer emberi szervezésű rendszer, azaz szervezet (organizáció)*, a presbiteri vezetési mód szerint biblikusán működő rendszer pedig egy *élő organizmus*. Erről írnak az Efézus 4.11-15 és az 1 Péter 5.1-7 igeszakaszok.

A presbiterek a hívők *között*, egy településen élve, egymás életébe belelátva, együtt élik meg a hívő életüket.

A presbiterek a hívőkkel *egyenlők* (mindnyájan testvérek), de a „súlyuk” (ráhatásuk a gyülekezetre) nagyobb, mint a többi hívőé. Erről a következő két ige beszél:

„A jól forgolódó presbiterek **kettős tisztességre** méltattassanak, **főképpen, akik a beszédben és tanításban fáradoznak**. Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját; és méltó a munkás a maga jutalmára. **Presbiter ellen vádat ne fogadj el, hanem csak két vagy három tanúbizonyságra.**” (1Timótheus 5:17-19)

Kettős tisztelet és megbecsülés illeti a presbitereket, főként a tanítással is szolgálókat. Az ilyen presbitereket a gyülekezet anyagilag is támogathatja, de ne legyen havi fizetése, hogy ne váljon „béressé”.

„**Engedelmeskedjete elöljáróitoknak és fogadjatok szót**, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók, hogy ezt örömmel végezzék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ.” (Zsidó 13:17).

Minden elöljáró (presbiter) egymásnak és minden hívő egymásnak kétirányú módon (oda-vissza) engedelmeskedik, a hívők engedelmissége az elöljárók felé azonban egyirányú, de csak a Krisztusban! Ennek az oka az, hogy egy presbiter az élet dolgaiban tapasztalt és a hitben érett hívő, akinek a szavára jó odafigyelni, ha valaki nem akar kárt szenvedni.

A presbiter szolgálata **nem egy pozíció, nem hivatal, hanem csak egy felvigyázó szolgálat:**

„**Viseljete gondot azért magatokra és az egész nyájra**, melyben a Szent Szellem titeket **vigyázókká** tett, az Isten egyházának legeltetésére, melyet tulajdon vérével szerzett”. (Apcsel 20:28)

A presbiter **élete példa** kell, hogy legyen a nyáj számára, hogy méltó legyen a hívők „kettős” tiszteletére, megbecsülésére. **Csak olyan presbiter állítható szolgálatba, aki teljes egészében megfelel a biblikus követelményeknek:**

- Szent Szellemmel és bölcsességgel teljes legyen,
- példamutató egyéni és családi életet éljen, jól vezesse a saját családját,
- egész életében egy felesége legyen, aki hűséges segítőtársa,
- kipróbált legyen és ne „friss” hívő stb.

Ezeket az 1 Timótheus 3.1-11 igeszakasz részletezi.

Fontos megjegyezni, hogy az ige csak akkor nevez egy hívő közösséget gyülekezetnek, ha annak már van egy több személyes vezetősége, különben minden esetben csak tanítványokat

említ. **A hívők (tanítványok) egy csoportja tehát akkor válik gyülekezetté, ha a presbiterek beállításra kerülnek.**

Presbiterek beállítása igei módon:

Az igéből azt látjuk, hogy a presbiterek beállítása egy gyülekezetben nem azonnal történt meg. Pál a gyülekezetplántáló első missziós útja, munkája után *hagyott arra időt, hogy a hívők közösségében, a mindennapi élet harcaiban kipróbált, a hívők tiszteletét kiérdemlő emberek emelkedjenek fel.* Hónapok múlva a második missziós útja során, *amikor nyilvánvalóvá vált, hogy ki a kipróbált, ki az, aki bizonyított és kiérdemelte a hívők tiszteletét, állított csak be Pál presbitereket.* **A presbiterek beállítása első alkalommal mindig apostoli** (vagy annak küldöttje, lásd Timóteus vagy Titus) **közreműködéssel történt.** A presbitériumban történő későbbi személyi változások a gyülekezet és a már működő presbitérium hatáskörében történik. Erre látunk példát Mátyás apostollá választásakor, amikor az első 12 apostol a jeruzsálemi gyülekezet vénei (presbiterei) voltak induláskor, míg az apostolok be nem állították az első presbitériumot (véneket) Jeruzsálemben.

Az **apostolok és a presbiterek kapcsolatáról** az 1 Péter 5.1 és 2 János 1.1 is beszél, amiből azt látjuk, hogy **az apostolok is presbiterek**, a gyülekezeti presbiterek presbiter-társai, **akik nem álltak felettük!**

Véleménykülönbségek, vitás esetek, panaszok kezelése:

Két-három hívő megvádolhat egy presbitert az apostolnál:

„Presbiter ellen vádat ne fogadj el, hanem csak két vagy három tanúbizonyságra. A vétkeseket mindenek előtt fedd meg, hogy az a többieket is félelemmel töltsse el.” (1Tim 5:19-20)

Ez az ige utal a presbiterek súlyára és az apostol szerepére is egy gyülekezetben.

A normál mindennapi gyakorlat során lehet a **presbiterek között véleménykülönbség** egyes dolgokban. Ilyenkor fontos, hogy azt ne vigyék nyilvánosság elé és ne kezdjenek el aszerint munkálkodni, ki-ki a saját véleménye szerint, mert az szakadást okoz a gyülekezetben. Ilyenkor kerülni kell a presbiterek közötti vitatkozást, és a Szent Szellemre kell bízni a dolgokat. A gyülekezet felé csak olyan dolgokban mozdulhatnak, amiben egységben vannak. Erről a következő ige beszél:

„Ha valamiben másképpen értetek, az Isten azt is ki fogja jelentené néktek, csakhogy amire eljutottunk, ugyanabban egy szabály szerint járjunk, ugyanazon értelemben legyünk.” (Filippi 3:15-16)

Ennek az *alapelvnek betartása* a presbiterek és a gyülekezet egységének megőrzése szempontjából alapvető fontosságú!

Alapvető hitbeli kérdésekben (üdvösség kérdése, eretnokség) az **apostolok és vének** (presbiterek) együtt képezik azt a „fórumot”, ahol az megvitatásra kell, hogy kerüljön és a

Szent Szellem békességében állásfoglalás szülessen. Erre látunk példát az Apcsel 15.1-28-ban a sokak által „jeruzsálemi zsinatnak” nevezett összejevetelnél.

A presbitérium működésével kapcsolatos szempontok:

A presbiterek szelíd és alázatos lelkűek kell, hogy legyenek és **engedelmeskedniük kell egymás felé, példát mutatva ezzel a gyülekezetnek is az engedelmességre.**

Minden egyes döntés nem többségi szavazással születik, hanem teljes egyetértéssel és a Szent Szellemnek való tetszéssel, békességben. Ez nem demokrácia, hanem teokráciája: Isten *királysága*, ahol *Jézus a király* a Szent Szellem által.

A presbiterek valójában nem vezetői a gyülekezetnek, mert nem nekik kell irányítani a gyülekezet életét, hanem a Szent Szellemnek. Ők „felvigyázóként” arra ügyelnek, hogy a Szent Szellem maradjon a vezető mindenkor a gyülekezetben, hogy elvezesse őket minden igazságra.

A presbiterek lehetnek apostoli, prófétai, tanítói, pásztori szolgálati elhívású emberek, de presbiterként mindannyian „pásztori” felelősséget hordoznak a nyáj felé, mint *számadók*. Az igéből (Filep és István példáján keresztül) azt látjuk, hogy *az evangélista elhívású emberek* nem presbiterek, hanem *diakónusok* voltak. A gyülekezet a hívők közössége, az evangélista elhívású ember szolgálata pedig alapvetően az, hogy a világban munkálkodjon és megtérésük után bevigye őket a gyülekezetbe. A diakónusi munkák ellátása mellett a gyülekezetben belül az evangélista elhívású emberek feladata más evangélista elhívású emberek felfedezése és felnevelése az evangélista szolgálatra. Ez ugyanígy érvényes a próféta, a pásztor és tanítói elhívású emberek szolgálatára is.

A presbitereknek folyamatosan **táplálni** kell a nyáját és nem szabad ingerelni őket.

Utána kell menniük az elveszett (elbukott) hívőknek.

Az életüket kell adni a juhokért.

Ügyelniük kell a gyülekezet tisztaságára, hogy az a szentek közössége legyen és maradjon. Ezért fel kell lépni minden bűnnel szemben, rögtön az elején, amikor az még „kicsiny kovász”. Ez egyébként minden hívő kötelessége a Máté 18.15-18 szerint. A gyülekezetnek, ha Isten akarata szerint a szentek közössége akar lenni, akkor képesnek kell lenni magából kivetni a bűnt: az előzőek szerint figyelmeztetve és végső soron kizárni a bűnéből megtérni nem akaró bűnöst!

A biblikus presbiteri vezetés érzékenységi kérdései:

- a presbiterek életszentségének, az Úrral való kapcsolatuknak és a Szent Szellem vezetésének folyamatos megőrzése,
- a presbiterek alázatosságának és szelídségének megőrzése, önmaguk folyamatos megalázásával, hogy tudjanak másokat nagyobbak tekinteni maguknál és felemelni másokat,

- képeseknek kell lenni engedelmeskedni egymásnak,
- nem áldozhatják fel az „oltáron” a családjukat a gyülekezet felé való szolgálatuk miatt, hanem a családjuk továbbra is az elsődleges szolgálati területük (kisebb gyülekezet) kell, hogy maradjon (ha valaki erre nem képes, akkor nem alkalmas a presbiterségre)
- a hívők megbecsülésének, tiszteletének megőrzése, a „kettős súlyuk” megtartása miatt szükséges, mert ha ezt elveszítik, akkor az éretlen hívők tömege fogja sodorni ide-oda a gyülekezetet. A kettős súlyú presbiterek és a többi érett hívő ad stabilitást a gyülekezetnek. Kettős „súlyt” (megbecsülést, tiszteletet) nem lehet kikényszeríteni és elvárni a hívőktől, mert **mindenki testvér** (egyenlő), hanem az a hívők személyes megbecsüléséből kell, hogy fakadjon a presbiter példaértékű életéből adódóan!
- a presbitereknek folyamatosan ügyelniük kell, hogy a felvigyázó szerepük ne „uralkodás” legyen, hanem mindig jó példával járjanak elől,
- a presbiterek felelőssége, hogy a gyülekezet tagjai (Krisztus teste) csak újjászületett hívőkből álljon, akiknek életén a „megtérés gyümölcsei” az „új természet” jelei nyilvánvalók,
- az 1 Kor. 12 szerinti szellemi ajándékok működésének szabad teret kell adni, de a megfelelő „mederben” kell azok működését tartani az „ékes rend” biztosítása érdekében az 1 Kor. 14 szerint,
- a gyülekezet Isten családja és nem egy emberek által irányított és szervezett „intézmény”,
- a szellemi ajándékok működésének figyelemmel kísérése és szükség esetén beavatkozás, de nem megoltva a Szent Szellem munkáját.

Tanítás és tanítói szolgálat:

Több férfi is taníthat a gyülekezetben egy-egy témában, amiben Isten kijelentést ad neki. Alapvetően a presbiterek tanítanak, de azok közül sem mindenki. A tanítás a gyülekezetben egy „hatalmi pozíció”, ezért azt csak férfiak végezhetik az 1 Tim. 2.12 szerint. A **férfi-főség elve** a Bibliában következetes: az apostolok férfiak, a presbiterek és diakónusok férfiak, a család feje a férfi. Aki a gyülekezetben tanít, az a gyülekezet férfi (családok fejeit) és nő tagjait is tanítja, ezért egy nő a tanító pozíciójába lépve megsérti a főség elvét, mert a nő nem emelheti magát a férfiak fölé. Az ige szerint azonban az asszonyok is prófétálhatnak a gyülekezetben és az idősebb asszonyok pedig taníthatják a fiatalabb asszonyokat és a gyerekeket. Fontos itt megjegyezni, hogy nem minden igei szolgálat minősül tanításnak: egy igei bizonyosság vagy buzdítás az nem tanítás! Egy-egy témában, amit Isten megmutatott bármelyik férfinak szabad szólnia, de a teljes írásból való bibliai alapigazságok tanítása **tanítói elhívású** ember feladata. Ők az életüket tették fel az Úr és az Ige megismerésére, ezért éjjel nappal ez foglalkoztatja őket. Ők feltétlenül kell, hogy presbiterek legyenek, mert szolgálatuk meghatározó a gyülekezet egésze szempontjából. Ilyen emberből **nem kell sok**, mert az ő felelősségük nagy, ezért súlyosabb lesz az ítéletük is. (Jakab 3.1)

A szolgálati ajándék, mint életmód:

Apostolnak, prófétának, tanítónak stb. lenni nem egyszerűen csak egy szolgálati ajándék Istentől, hanem egy **személyes elhívás**, és arra az **elhívásra jellemző életmód**. **A szentségben és a Szent Szellem vezetésében, azaz az igazságban való járás alapvető fontosságú, ami mások számára is követendő életminta kell, hogy legyen!**

Pál így ír erről a szellemi fiának, Timóteusnak:

„Te pedig követted az én tanításomat, életmódomat, szándékomat, hitemet, hosszútűrésemet, szeretetemet, türelmemet, üldöztetéseimet, szenvedéseimet, amelyek rajtam estek Antióchiában, Ikóniumban, Listrában: minémű üldöztetéseket szenvedtem! De mindezekből megszabadított engem az Úr.” (2 Tim. 3.10-11)

Lehetnek azonban különbségek az egyes szolgálati ajándékokkal rendelkező emberek életmódjában, mert Isten nagyon sokszínű és mindenkinek személyre szóló elhívást ad.

A hamis szolgálók leleplezése és távoltage:

A presbiterek felelőssége a **hamis apostolok, tanítók és próféták leleplezése, akik** „báránbőrbe bújt farkasok”, ezért minden szolgálót meg kell vizsgálni, és ha hamisnak bizonyulnak, akkor le kell leplezni őket és távol tartani a gyülekezettől. Pál erre hívja fel az efézusi vének figyelmét az Ap.csel 20.29-31-ben. A hamis szolgálók tanítása sokszor helyes, de az életük képmutatás (báránbőr) ezért rossz példát mutatnak az életükkel. A megvizsgáláskor ezért elsődlegesen a szolgálók életére (a „fára”) kell koncentrálni és nem a tanításra, mert a tanítás lehet igei. Ezért mindig meg kell vizsgálni a szolgálók életét, mert az minősíti őket igaznak, vagy hamisnak, azaz képmutatónak. Erre látunk példát a Jel. 2.2-ben.

Gyülekezet-működési rend:

A szellemi ajándékok működése és a gyülekezeti funkciók különböznek attól függően, hogy a gyülekezet egy *háznál jön össze* („házi közösség”) vagy egy teljes (több házi közösség) helyi gyülekezeti *egybegyülekezése történik meg*.

A **házi közösség** az a hely, ahol a kisebb létszám miatt lehetőség van arra, hogy mindenki a kapott ajándéka szerint megnyilvánuljon, felnőjön az ajándékok gyakorlásában és hogy érett hívővé, szolgálóvá válhasson. Alapvetően ez a tanítványképzés helye, ahol a Máté 28.20 szerint nagyon gyakorlatias módon **mindenre meg kell tanítani** a hívőket.

Az 1 Kor. 12.11 szerint a Szent Szellem úgy osztogatja az ajándékokat, ahogy akarja: némelyeknek ezt, némelyeknek azt. Nem kap meg mindenki minden ajándékot. Ezért van a hívőknek szükségük egymásra Krisztus testében.

Az **egybegyülekezés**, azaz a helyi gyülekezet az a hely, ahol minden ajándék működhet, de az ajándékok működésében a nagy létszámra való tekintettel **vannak korlátozások**. Itt már nem juthat mindenki szóhoz! Tudomásul kell venni, hogy lesznek, akik esetleg szeretnének,

de nem kapnak szót. Ez az engedelmesség gyakorlásának a helye is. A Szent Szellem tiszteli a rendet és nem akar zűrzavart: „a prófétalelkek engednek a prófétáknak”.

*„Hogy van hát atyámfiai? **Mikor egybegyűltök, mindeniteknek van zsoldára, tanítása, nyelve, kijelentése, magyarázata. Mindenek épülésre legyenek.** Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után; és egy magyarázza meg: **Ha pedig nincsen magyarázó, hallgasson a gyülekezetben; hanem magának szóljon és az Istennek. A próféták pedig ketten vagy hárman beszéljenek; és a többiek ítélik meg.** De ha egy másik ott ülő vesz kijelentést, az első hallgasson. Mert egyenként mindnyájan prófétálhattok, hogy mindenki tanuljon, és mindenki vigasztalást vegyen; És a prófétalelkek engednek a prófétáknak; Mert az Isten nem a visszavonásnak, hanem a békességnek Istene; miként a szentek minden gyülekezetében. **A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincsen megengedve nékik, hogy szóljanak; hanem engedelmesek legyenek, amint a törvény is mondja.**” (1 Kor 14:26-34)*

A presbiterek felvigyázói feladata az ajándékok működésében:

Ennek a rendnek (korlátoknak) a betartása a felvigyázó presbiterek felelőssége úgy, hogy közben ne oltsák meg a Szent Szellemet. Ebben nem kell törvénykezőnek lenni, hanem szeretettel és bölcsességgel kell kezelni. Törekedni kell rá, hogy a felvigyázók minél kevesebbszer avatkozzanak be, hogy a Szent Szellem hadd végezze az Ő jó munkáját és mindenki épülhessen.

A presbiteri felvigyázás esetén el kell vinni a hívőket az érettségre, megtanítani velük, hogy mindenkinek a feje a Krisztus, a vezetője és tanítója pedig a Szent Szellem, de vannak tanító szolgálati ajándékú testvérek is, akiket Isten akar tanításokkal használni feléjük és legyenek elfogadók, engedelmesek feléjük. Ha minden a Szent Szellem vezetése szerint történik, akkor a tanító csak olyanokat fog mondani, amiről a Szent Szellem bizonyosságot fog tenni a hívőknek, és így tökéletes összhangban lesznek. Végző soron a Szent Szellemnek engedelmeskednek mindannyian.

A gyülekezet érzékenysége a Szent Szellem vezetésére:

A többszemélyes vezetési mód nagyon érzékeny arra, hogy a Szent Szellem folyamatosan Úr maradjon a gyülekezetben. Amint bejönnek emberi dolgok, akkor rögtön „jelzi”, hogy probléma van: elkezd „nyikorogni a rendszer működése. Ha azonban minden rendben van, akkor nagyon „olajozottan” megy minden. A kiütköző működési hibák „figyelmeztető jelek” arra, hogy ismét helyreállításra kerüljön a Szent Szellem uralma.

A többszemélyes vezetés esetén nincs egy „királyként” Krisztus helyébe lépő ember, akire a hívőknek állandóan figyelni és engedelmeskedni kell (kiskorúságban hagyva őket), hanem minden hívőnek élő kapcsolatot kell ápolni az Úrral, a hívők igazi királyával! Ehhez azonban **személyes vezetéssel kell rendelkezni a Szent Szellemtől mindenkinek, ami nagy kihívást jelent minden hívő számára.** Ez a hívőktől teljes odaszánást, életük átadását, szentségben és igazságban való járást igényel és mindenkinek a személyes elhívása szerinti hűséges munkálkodását egymás épülésére.

Ez az egyszerű, családi gyülekezeti életmód megvalósítása egyáltalán nem könnyű, emberileg lehetetlen, de a Szent Szellem vezetésének megvalósulása mellett, minden könnyen, „olajozottan” megy. Az Úr mindenben a segítségünkre van, nem kell erőlködni semmiben.

Csak egy ilyen gyülekezetnek van meg a lehetősége arra, hogy Krisztus testeként működhessen, minden tag a maga ajándéka szerint.

Ez a működési mód a mielőbbi éretté válásra és a Szent Szellem vezetésében való járásra ösztönzi a hívőket, mert csak akkor érzi mindenki biztonságban magát, ha az Úr és nem mások irányítják az életét.

Néhány személyes észrevétel:

A biblikus presbiteri vezetés felismerését követően, a kapott hivatalos pásztori megbízásomat félretéve személy szerint 16 éven keresztül részese voltam egy helyi gyülekezet 3-4 fős presbitériumának (egy a presbiterek közül), ahol közben voltak személyi változások is. Ezen időszak alatt voltak jobb és rosszabb időszakaink. Több hibát elkövettünk a presbitérium működésében, a presbiterek kiválasztási alkalmasságában és a hívőkkel való kapcsolatban is. Nem mindig sikerült folyamatosan a Szent Szellem vezetésében sem maradni, mert minden presbiter polgári munkahelyen is dolgozott egyidejűleg. Nagy volt a környezeti nyomás is, mind a pásztori („királyi”) vezetés, mind a világgal a gyülekezetbe benyomuló bűn miatt. Ezekben sajnos többször megalkudtunk a szeretet hamis értelmezése miatt. Ilyenkor a gyülekezet szellemi állapota mindig erősen visszaesett. Egy dolog azonban nyilvánvalóvá vált a gyakorlatban. Nem igaz az, amit az egyik pásztor ismerősöm mondott, hogy ez nem működik. Emberileg valóban nem, de Isten kegyelméből, a Szent Szellem által ez lehetséges, ezért találta ezt ki Isten. Ami ugyanis nem Istentől van az mind „kár és szemét” és „meg fog égni.”

A fentiekben leírt igei alapelveket a gyülekezet működése közben tanultuk meg mi is. Ha ezeket az igei alapelveket sikerült volna betartani, akkor sok működési hiba megelőzhető lett volna. Remélem ez másoknak jobban sikerül. Tanuljanak a mi hibáinkból. Kívánom, hogy így legyen. Minden tisztelem azoké a bátor férfiaké, akik ezt az utat választják.

Dicsőség Istennek mindenért!

-§-

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és honlap címének megadásával: <http://keskenyut.wordpress.com>